

ПРЕС КЛИПИНГ

3-4. фебруар 2018.

НАСЛОВИ

Крагујевачки оружари брину: Продајете војну тајну (стр.2)

ИТ паушалац, 800 евра минималац (стр.2)

Стечај четири банке ушао у седамнаесту годину (стр.4)

"Славија" не иде на добош (стр.5)

Хотел „Славија лукс” није могао бити продат (стр.6)

Зашто се крије поправка службеног аутомобила ГСП-а? (стр.6)

Реформа образовања је неопходна за тржиште рада у доба дигитализације (стр.7)

Продужење колективног уговора за три године? (стр.8)

Синдикат Вулину: Ко ће уложити у наменске фабрике које контролише држава (стр.9)

Малинари љути на владу, министарство и хладњачаре, најављују протесте (стр.10)

Око хиљаду људи који се у Србији баве ОВИМ ПОСЛОМ остаће без радног места у 2018. јер ће их заменити МОБИЛНИ ТЕЛЕФОНИ (стр.10)

Радић: Војна индустрија заостала, потребан приватни капитал (стр.11)

Протест у Лондону, грађани траже више новца за здравство (стр.12)

Штрајкови паралисали Финску (стр.13)

Крагујевачки оружари брину: Продајете војну тајну

Извор: Бета

Синдикат пита и да ли би нека велика светска компанија пристала да извештава министарство о својим плановима и набавкама, како то Закон предвиђа.

Савез самосталних синдиката Крагујевца је, поводом упућивања Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме у скупштинску процедуру а који предвиђа приватизацију Одбрамбене индустрије до 49 одсто, упутио отворено писмо министру одбране Александру Вулину наводећи да се "тима продаје и војна тајна" и тражи да се повуче предлог тог закона. *"Приватизације Одбрамбене индустрије отвара много дилема. Уколико желимо да градимо приватну одбрамбену индустрију онда утицај државе мора да буде смењен јер је тешко замислити да ће неко улагати 49 одсто свог капитала, а да суштински нема управљање над том фабриком, при томе се обавезује да надзор над њеним радом врши Министарство одбране и Војно безбедносна агенција"*, наводи се у писму.

Указује се да последица приватизације може да буде потпуни губитак тржишта, јер је наоружање, пре свега политичка роба.

Синдикат пита и да ли би нека велика светска компанија пристала да извештава министарство о својим плановима и набавкама, како то Закон предвиђа.

"Како ће неко пословати са таквом Одбрамбеном индустријом, која је у приватном власништву, а да се над њеном имовином и новчаним средствима не може вршити принудно извршење", упитао је синдикат.

У писму се, такође, оцењује да је намера законодавца да омогући да оружје производе и високошколске установе и институти "само по себи бесмислица".

Синдикат тражи да министар јавности објасни зашто је држава недавно основала две фабрике за производњу наоружања, у државном власништву, ако је намера да приватизује Одбрамбену индустрију.

ПОЛИТИКА ONLINE

ИТ паушалац, 800 евра минималац

Аутор: [Аница Телесковић](#)

Није све у овом послу тако идилично: порезници узимају добар део зараде, а паушално опорезивање бизнис чини непредвидљивим

Радни дан тридесетседмогодишњег Д. Ж., стручњака за информационе технологије (ИТ) из Београда може да почне кад год он пожели. Једино средство за рад му је компјутер са интернет конекцијом. Дигитализацију, о којој непрестано говори премијерка Ана Брнабић, наш саговорник свакодневно живи у пракси.

Он је један од око 16.000 фриленсера из Србије који су посао нашли преко популарног сајта www.upwork.com. Његови клијенти су углавном Американци, а просечна цена радног сата износи 16 долара. То значи ако неко ради само четири сата дневно за месец дана може да заради 1.280 евра. И то да викендом буде слободан.

Како је показало истраживање компаније „Клевер”, највећи број ајтијеваца изјаснио се да зарађује више од 800 евра месечно.

Показало се да су фриленсери у највећем броју мушкарци, од 25 до 40 година. Судаћи према овом истраживању, ИТ фриленсерима образовање није примарно, половина њих има средњу школу, а остали факултетско образовање, а око шест одсто њих изјаснило се да зарађује више од 1.500 евра месечно.

Ипак, није баш све у овој причи тако идилично. ИТ стручњаци посао углавном налазе преко посредника који узимају свој део колача.

– Поента је у томе што Американци за исте услуге наплаћују 30 долара по сату. Мој рад кошта 15 долара по сату, а посредник у овом послу узме три долара. Мени је то супер, јер ја живим у Србији, имам мање трошкове живота и самим тим сам конкурентнији у односу на америчког ИТ стручњака. То одговара и мени и мојим америчким клијентима, а и посреднику, чија је улога да ми гарантује исплату, али и набацује нове послове – тако да у пракси не може да се догоди да мој рад остане неплаћен. Посредници, који узимају свој део зараде, заправо нама значе сигурност – каже наш саговорник и додаје да се са њима договара и да ли ће се исплата обављати једном недељно, или једном месечно, у зависности од тога како коме одговара.

Срби, као и ИТ стручњаци из бивше Југославије, на овом интернет тржишту рада важе за добре стручњаке а предност овог посла је то што се може радити и од куће и са планине

Могуће је и да посредници за рачун програмера из Србије ангажују и сараднике. Наш саговорник има неколико њих из Аргентине. Пре тога је био ангажован на истом задатку са Индијцима, на пример. Каже да Срби, као и ИТ стручњаци из бивше Југославије, на овом интернет тржишту рада важе за добре стручњаке. Додаје и то да је предност овог посла и то што се може радити и од куће и са планине.

– Није битно да ли сте у Београду, Чачку или Тари. Важно је само да имате рачунар са интернет конекцијом, да знате енглески и да сте компјутерски писмени – објашњава и додаје да зараду прима преко регистроване предузетничке радње, иако има много оних који у овом послу пливају и у сивој зони.

Иначе, нису ИТ стручњаци једини који као фриленсери могу да нађу посао преко интернета. На тај начин, осим програмера, могу да зарађују и дизајнери, архитекте, рачуновође, преводиоци и разни други професионалци.

Међутим, један од проблема са којим се програмери са регистрованим предузетничким радњама суочавају је што паушално плаћају порез, па их је држава у септембру прошле године непријатно изненадила. Пореска решења паушалцима нису стигла још од 2014. године. Влада је прошлог лета усвојила измене и допуне Уредбе о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности. Тиме је омогућено издавање пореских решења за делатности такозване пете групе, у коју спадају и предузетници из ИТ сектора. Тако су сва три пореска решења паушалцима стигла одједном.

– Дешавало се да моје колеге добију решење по коме у наредних 15 дана треба да плате и до 200.000 динара пореза. А претходних година смо плаћали порез, процењујући износ који треба да уплатимо држави. Није стварно фер да три године гледам у пасуљ и да ми „лупе” решење по коме нисам лепо уплаћивао. Нисам ја крив што држава не ради свој посао и што ретроактивно шаљу пореска решења – каже наш саговорник који је желео да остане анониман.

Тим поводом писао је и председнику Александру Вучићу, али и редакцији „Политике”.

Каже да је важно да држава препозна да програмери имају тај проблем у пракси, јер на извозу ИТ услуга Србија може много да заради. Важно је да се у старту добро постави институционални оквир, јер управо су мала и средња предузећа носиоци развоја привреде. – Нама не треба никаква помоћ државе. Ми сами налазимо послове, сами организујемо професионалне обуке, сами се едукујемо. Једино што нам је неопходно је предвидљивост, да можемо да планирамо своје пословање и трошкове – закључује наш саговорник.

Стечај четири банке ушао у седамнаесту годину

Аутор: [Јована Рабреновић](#)

Агенција за осигурање депозита још води преко 1.000 парничних и извршних поступака, од чега је око 200 поступака с иноелементом. – Испитано преко 10.000 пријава потраживања Прљави прозори, искидане ролетне, замандаљена и исто тако прљава врата на згради у центру Београда, у Македонској 44. Само приземље у функционалном стању где је закупац дрогерија ДМ. Има и других непродатих некретнина које су у поседу четири велике државне банке: Јубанке, Инвестбанке, Београдске банке и Беобанке. И после пуних 16 година колико траје стечај ову зграду над којом власништво деле Југобанка у стечају и Јубанка, односно њени правни следбеници, Агенција за осигурање депозита не може да прода. Последњи пут то је покушала у новембру прошле године када је за њу тражила 5,2 милиона евра. Без успеха.

Стечај над четири државне банке ушао је у седамнаесту годину и крај му се не назире. Процес успорава велики број потраживања, бројни судски поступци, а нарочито они са страним елементом због имовине у Хрватској, Кипру, Њујорку.

У Агенцији за осигурање депозита (АОД), која је у сва четири случаја стечајни управник, кажу да је у досадашњем току стечајних поступака одржано више од 30 испитних рочишта на којима је испитано преко 10.000 пријава потраживања. Неиспитано је око 50 пријава потраживања и то у поступцима Београдске банке и Југобанке, које су углавном иноповериоци поднели у земљи и у иностраним поступцима.

– С обзиром на то да су у новембру 2017. закључени поступци ликвидације пословних јединица у Њујорку, планирано је одржавање рочишта на којем би се и ове пријаве потраживања испитале, чиме би била испитана сва пријављена потраживања поверилаца, наводе у АОД-у.

Након спроведених главних деоба стечајне масе у поступцима Југобанке, Беобанке и Инвестбанке до 2015. године, у току 2016. и 2017. године спроведене су две накнадне деобе Инвестбанке, једна Беобанке и две делимичне деобе Београдске банке. Повериоцима су у периоду 2016–2017. по свих пет спроведених деоба пренете око 23 милијарде динара. Даље намирење поверилаца условљено је окончањем парничних поступака по оспореним потраживањима и уновчењем стечајне масе.

У структури стечајне масе, најзначајније је учешће потраживања од дужника, и то правних и физичких лица. У оквиру правних лица, доминантно је учешће правних лица бивших друштвених предузећа над којима су отворени поступци стечаја и у којима је наплата потраживања условљена уновчењем имовине, углавном непокретне имовине на територији целе републике. По основу наплате потраживања од дужника правних и физичких лица, све четири банке тренутно воде преко 1.000 парничних и извршних поступака, од чега је око 200 поступака с иноелементом.

Најзначајнији део непокретне имовине, око 170.000 квадратних метара, све четири банке је уновчен продајом путем лицитација или тендером до 2015. године. Преостала непокретна имовина је мање атрактивна или спорна, јер се највећи број објеката налази ван Србије на територији бивших република СФРЈ, од чега је највећа количина спорне имовине у Републици Хрват-

ској, и то имовина Инвестбанке и Југобанке у стечају. У вези са спорном имовином у Хрватској воде се спорови и пред Европским судом за људска права јер су у домицилним земљама исцрпљени сви правни лекови. У току 2016. и 2017. године, за део непокретне имовине у земљи објављено је више огласа о продаји, али због неадекватних понуда или незаинтересованости купаца, уновчен је само незнатни део имовине.

Када се може очекивати да стечај у сва четири случаја буде окончан?

– На основу одредаба Закона о стечају, поступак стечаја може бити закључен након уновчења претежног дела или целокупне имовине стечајног дужника. С обзиром на то да је у поступцима над Инвестбанком и Беобанком у стечају уновчен претежни део имовине, али да постоји велики број спорова по основу спорне непокретне имовине или потраживања од дужника, у наредном периоду планирано је интензивирање активности на проналажењу модела закључења ових поступака. Поступке над Југобанком и Београдском банком у стечају, пре свега због инопоступака у Хрватској и на Кипру, још није могуће закључити, одговарају у Агенцији за осигурање депозита.

У структури трошкова поступка, најзначајнији су трошкови који се односе на парничне поступке, али и на осигурање и обезбеђење неуновчене имовине, при чему се они углавном покривају из текућих прихода и прилива по основу закупа пословног простора и делимично из приноса од средстава пласираних код пословних банака.

"Славија" не иде на добош

Аутори: Ј. Су. - С. Б.

Привредни суд прихватио захтев београдског хотела и поништио продају Петру Матијевићу. Одлучено да се квадрати не продају на име дуга, док се не утврди да ли дуг уопште постоји. СА разлогом је била условна. Продаја хотела "Славија лукс", по налогу извршитеља, пала је у воду. Привредни суд одлучио је по захтеву предузећа "Славија хотели" и одложио извршење. Суд је прихватио да се квадрати у центру града не продају на име дуга док суд, у одвојеној парници, не одлучи да ли дуг уопште и постоји. Петар Матић, власник Индустрије меса "Матијевић" тако је остао без још једног хотела у Београду.

"Славија хотели" траже поништење одлуке Арбитражног већа по којој дугују фирми "Фил Шар" 1,6 милиона евра. Са тим разлогом су покренули спор пред Привредним судом. Јавни извршитељ, међутим, није чекао расплет спора већ је 16. јануара, на лицитацији продао "Славију лукс". Петар Матић га је условно купио, али пре уласка у посед морао је да сачека одлуку суда која је коначно и стигла.

- Привредни суд у Београду је усвојио приговоре "Славија хотела" и укинуо решења јавног извршитеља. У тренутку заказивања јавне продаје јавни извршитељ још није решио у целости о захтеву за одлагање извршења који је "Славија хотел" поднео још у јуну 2017. године, па према томе није било ни услова за заказивање продаје - објашњава Веселин Јовићевић, директор "Славија хотела". - У решењу суда наведено је да није било услова за доношење закључка о продаји непокретности, јер је поступак одлучивања о предлогу за одлагање извршења био у току. Још је било неизвесно да ли ће бити могуће да се настави са спровођењем извршења. Сад се све враћа на почетак. Очекујемо да ће сада престати и опструкције у парници којом оспоравамо дуг и да ће тужена страна доћи на заказано рочиште у спору. Тај дуг не постоји.

"Славија хотели" су тражили да се продајна цена, сума од 6,5 милиона евра, не пребаца фирми "Фил Шар" јер, у случају пресуде у њихову корист, новац никада не би успели да поврате. - Суд је потврдио тврдње "Славија хотела", да уколико се не одложи извршење и спроведе се поступак намирања потраживања, а ми успемо у парници за поништај арбитражне одлуке, постоји објективна немогућност за повраћај наплаћених средстава од фирме "Фил Шар" - додаје Јовићевић. - Суд је оценио да су испуњени услови за одлагање извршења до правноснажног окончања парничног поступка за поништај арбитражне одлуке.

ОЦЕНА ЗАКОНИТОСТИ

"СЛАВИЈА хотели" су најпре одлагање извршења, односно продаје хотела тражили од самог извршитеља. Он их је - глатко одбио.

- Привредни суд у Београду је својим решењем од 22. јануара укинуо решење јавног извршитеља од 3. јануара којим је био одбијен захтев за одлагање, да га поново размотри и донесе одлуку о захтеву за одлагање - кажу у Привредном суду. - Јавни извршитељ је орган, у извршном поступку, који спроводи извршење и одлучује о одлагању извршења, а суд цени законитост његових аката.

Хотел „Славија лукс” није могао бити продат

Извор: Дневник.рс

Привредни суд у Београду одлучио да хотел „Славија лукс” није могао бити продат пре него се правоснажно утврди има ли дуговања аустријској фирми „Фил шар”. Реч је о дугу од два милиона евра.

Тиме је укинуто решење јавног извршитеља Марка Вукичевића на основу којег је одржана лицитација и хотел у центру Београда средином јануара продат фирми „Мат реал естате” у власништву Петра Матијевића за 6,5 милиона евра.

Матијевић је прихватио клаузулу да хотел неће моћи да преузме док Привредни суд не одлучи да ли је лицитација заказана законито.

Зашто се крије поправка службеног аутомобила ГСП-а?

Пише: А. Поповић

Службени аутомобил градског саобраћајног предузећа „Београд“ комплетно је офарбан уз поправку лимарије крајем 2016. године и то за 192.500 динара, а ГСП ни до данас није одговорио да ли је возило имало удес и ко га је возио.

СОС синдикат ГСП-а од новембра 2016. године покушава да добије од овог јавног предузећа информацију како је и зашто поправљан аутомобила марке Пеугеот 407, а осим потврде да је за

те намене из буџета ГСП-а издвојено 192.500 динара, праве одговоре о узроцима ове поправке, кажу, нису добили.

Из радног налога и фактуре за плаћање, потврђено је само да ГСП јесте платио лимарске и лакирерске радове, и то фирми „Аутпромет Пивашевић“ коју најчешће ангажује за све поправке ове врсте на возилима градског превоза.

Са друге стране, оно што остаје нејасно, указује Никола Антић, председник СОС синдиката, јесте да ли је аутомобил фарбан зато што је био оштећен у саобраћајној несрећи, ко је њиме управљао, и по чијем овлашћењу.

– После годину и по дана од скривања ових информација, коначно знамо да смо платили 192.500 динара за поправку аутомобилу који користи генерални директор Жељко Милковић. Али, нисмо добили образложење шта се са аутом десило, као ни због чега је било потребно вршити такве радове на возилу чија вредност не прелази 400 хиљада динара, а само исправљање лимарије, поправке и комплетно фарбање коштали скоро упола од тог износа, указује Антић.

Он истиче и да овакав трошак није одраз домаћинског пословања и мера штедње које су градском саобраћајном предузећу неопходне, а поготово је неодговорно скривати информације од радника који управљају возилима у много лошијем стању.

– Док наши возачи возе аутобусе са излизаним гумама, јер нема довољно нових пнеуматика за сва возила, док мајстори раде помоћу штапа и канапа и често нема основних делова у магацинима, ГСП издваја преко 192 хиљаде динара вероватно да би се прикриле последице саобраћајне незгоде и оштећења аутомобила, подсећа он. Антић наглашава и да је „нелогично“ то што овакву врсту послова обавља само сервис „Пивашевић“, иако њихову стручност не доводи у питање.

– Без икакве скривене намере се питамо зашто баш сервис „Пивашевић“, знамо да је одлична и озбиљна кућа у питању, али зашто баш тамо? Зар не постоји нико други у овом граду ко би урадио посао за нашег директора можда и за мањи новац?, пита он јавно, подсећајући да грађани имају право да знају где одлази сваки динар овог предузећа.

Реформа образовања је неопходна за тржиште рада у доба дигитализације

Пише: Сања Милошевић

* Потребно је осавременисти наставу и омогућити да и просветни кадар и ученици и студенти разумеју привреду будућности

Видим велику прилику да се образовање у Србији унапреди.

Иако, генерално гледано, школе успевају да испоруче коректан квалитет, морамо прихватити да образовање треба да се реформише како бисмо осигурали довољно врхунских кадрова за тржиште рада у доба дигитализације. Потребно је осавременисти наставу и омогућити да и просветни кадар и ученици и студенти разумеју привреду будућности и стекну нова знања и вештине које ће им за њу бити потребни – наглашава Бранко Милутиновић, оснивач Нордеуса, светски познате компаније за креирање видео игара, у разговору за Школску славу Данас о могућностима нашег образовног система да одговори на потребу за дигитализацијом.

Нордеус тренутно има више од 160 талентованих стручњака из целог света, који заједно раде на играма које имају око 170 милиона корисника у сваком кутку планете. Као занимљивост Милутиновић истиче податак да су, међу 160 запослених, заступљене 22 нације и преко 25 различитих образовних профила.

„За креирање једне игре неопходни су продуценти, продукт менаџери, дизајнери, инжењери, различити типови уметничких профила, чак и профили којих се не бисте одмах сетили као, на

пример, људи који се баве истраживањем и проучавањем понашања корисника. Наравно, ту су и профили који пружају подршку тимовима који директно раде на игри – маркетинг, финансије, људски ресурси и слично“, објашњава Милутиновић. Он додаје да факултетско образовање није предуслов за рад у Нордеусу, мада је већина запослених академски образована.

„Иако можда не раде сви посао за који су стекли диплому, факултетско образовање пружа ширину размишљања и моћ да даље учите и развијате се. Свакако да данас формално образовање није довољно“, наглашава Милутиновић.

Због тога компанија коју он води, као и већина фирми из ИТ сектора, пружа својим запосленима додатне обуке и могућност да се професионално развијају.

„Партнери за људске ресурсе блиско сарађују са запосленима и њиховим менаџерима како бисмо осигурали да свако има свој индивидуални план развоја. Наши људи имају различите могућности – од одлазака на релевантне конференције до феноменалних тренинга које организујемо у самом Нордеусу где доводимо најбоље светске стручњаке. Оно што је за све наше запослене заједничко је да су спремни за изазове дигитализације. Прате технолошке трендове и користе их у свом послу“, открива нам оснивач и извршни директор Нордеуса. Када су препознали потребу за усавршавањем кадра, Нордеус и друге водеће компаније из дигиталног света у Србији, одлучили су да ту могућност понуде и људима који нису њихови запослени, из различитих струка а којима модерне технологије могу донети напредак у пословању.

„Средином прошле године основали смо Иницијативу дигитална Србија са циљем унапређења српског друштва и привреде у добу дигиталне трансформације тј. успешном трансформацијом српске привреде у дигиталну економију. Да би се то десило, један од предуслова је промена образовног система“, наглашава Милутиновић, додајући да је једна од свакако позитивних промена увођење информатике као обавезног предмета у основним школама. Ипак, значајна реформа потребна је у сегменту високог образовања, сматра он, „зато што је то степенник од општег образовања до стручњака који је спреман за нову привреду и занимања будућности. За најтраженија занимања на свету, потребан је само један компјутер, али области учења које претходе су застареле“ указује један од најпознатијих српских програмера.

Милутиновић примећује и да наши студенти немају довољно прилике да дођу до неопходног знања у областима као што су дата сциенце, вештачка интелигенција, продукт менаџмент и слично. Међутим, и поред раскорака Србије са трендом дигитализације, „ја сам оптимиста“, каже он.

„Мислим да имамо и довољно и знања и воље да нешто променимо тако да идемо у добром правцу ка дигиталној трансформацији“, поручује Милутиновић.

Продужење колективног уговора за три године?

Пише: В. Андрић

Споразум о продужењу посебног колективног уговора за основне, средње школе и домове ученика могао би да буде продужен за три године.

Како Данас незванично сазнаје, такав предлог синдиката образовања је прихватљив Министарству просвете, али се чека изјашњавање и осталих министарстава како би се ставови усагласили.

Саветник министра просвете Милош Благојевић каже за Данас да је Министарство просвете предложило да се постојећи ПКУ продужи за годину дана, а синдикати на три, те да би на састанку у понедељак требало да се постигне договор.

Пошто су преговарачи с једне стране синдикати, а с друге држава, споразум о продужетку важења ПКУ морају да потпишу представници сва четири синдиката образовања, а с обзиром да постојећи истиче за који дан, синдикати су практично доведени у ситуацију да се сагласе са продужењем, јер би у супротном остали без ичега.

Како је Данас писао, Унија синдиката просветних радника тражила је наставак преговора и доношење новог ПКУ. Са тим ставом је изашао и ГСПРС „Независност“, након што је председник тог синдиката Томислав Живановић демантовао информацију коју је наш лист добио у Синдикату образовања Србије да су та два и Синдикат радника у просвети Србије били за продужење ПКУ за годину дана.

Међутим, после састанка са представницима Министарства просвете у четвртак, ГСПРС „Независност“ је саопштио да су се на њихов предлог остали репрезентативни синдикати сложили да се важење колективног уговора продужи за три године. У саопштењу пише и да се преговори о закључивању новог ПКУ за запослене у основним, средњим школама и домовима ученика настављају, те да је продужење постојећег узроковано недопустиво спором динамиком заказивања састанака.

Синдикат Вулину: Ко ће уложити у наменске фабрике које контролише држава

Пише: З. Р.

Савез самосталних синдиката Србије у Крагујевцу затражио је данас од министра одбране Александра Вулина да из скупштинске процедуре повуче Нацрт закона о производњи, промету наоружања и војне опреме.

Којим је предвиђена и приватизација фабрика Одбрамбене индустрије Србије.

– Продајом Одбрамбене индустрије Србије ми продајемо и војне тајне, до којих смо дошли сопственим развојем, куповином лиценци а понекад и оружаним акцијама. Како ће на то гледати они који су нам те лиценце продали, што је био плод, пре свега, политичког договора? Да ли ће у будућности ти исти пристати да нам продају неку другу лиценцу, ако их ми данас предајемо њиховој конкуренцији? Хоћемо ли пре продаје Одбрамбене индустрије са техничких цртежа и друге документације да избришемо ознаке „поверљиво“ или „војна тајна“? Последица приватизације може да буде потпуни губитак тржишта, јер је наоружање, пре свега политичка роба – наводи се у отвореном писму.

Констатује се, притом, да уколико ипак желимо да градимо приватну одбрамбену индустрију, онда утицај државе мора да буде смањен, „јер је тешко замислити да ће неко улагати свој капитал у неку од фабрика ОИС којом, с обзиром да држава задржава већински пакет акција, суштински неће моћи да управља“.

У саопштењу се оцењује да креатор закона у појединим деловима „демонстрира и елементарно незнање јер се као алтернатива правилнику о безбедности здрављу на раду, нуди Колективни уговор“.

– Било би јако корисно да нама и јавности објасните, зашто је држава недавно основала две фабрике за производњу наоружања, ако јој је намера да приватизује одбрамбену индустрију – питају синдикалци.

Подсетимо да је недавно и синдикат „Независност“ од Вулина затражио да се Нацрт закона повуче јер би „примена тог закона нанела велику штету Одбрамбеној индустрији Србије“.

Малинари љути на владу, министарство и хладњачаре, најављују протесте

Извор: Танјуг

Након неуспелих преговора у влади о откупној цени малине, удружења малинара Златиборског округа најавила су данас, са скупа у Прибоју, да ће поступно радикализовати протесте, а прво ће организовати скуп упозорења у Бистрици, на магистралном путу ка Јадрану, уз учешће малинара Прибоја, Пријепоља, Нове Вароши и Ужица.

Представници управног одбора удружења малинара известили су више од 400 малинара о преговорима у ресорном министарству, одржаним 25 децембра.

- Цена је остала иста као прошле године, цена није изједначена у целој Србији, људи из ових крајева Србије немају изједначену цену са Ариљем. Значи, ту није постигнут никакав договор” - каже Слађана Станковић из Удружења пољопривредних произвођача Ужице.

Малинари су, како се чуло, незадовољни односом према њима и владе, и ресорног министарства и хладњачара.

- Ако неће да нас испоштују, ако не можемо ништа да урадимо, шта нам остаје друго, нажалост, него протести - наводи Миле Клисуре из Удружења малинара лимске долине Прибој.

Око хиљаду људи који се у Србији баве ОВИМ ПОСЛОМ остаће без радног места у 2018. јер ће их заменити МОБИЛНИ ТЕЛЕФОНИ

Аутор: [Данијела Нишавић](#)

За 15 година, број запослених у банкама увећао се за трећину, али од златне 2008. када је било запослено 32.342, до данас број је пао на 23.342. Очекивања су да ће се и ове године наставити тренд смањења укупног броја запослених у банкарском сектору, а за то постоји више разлога. Примарни је гашење и припајање банака, а које је са собом неминовно носило и смањење броја запослених. Тако према последњим подацима Народне банке Србије, за треће тромесечје прошле године, банкарски сектор је запошљавао 233 особа мање него на крају јуна 2017, а што је последица тога што је 13 банака смањило број запослених за 416, док је 14 повећало број за 183 новозапослена.

Када се посматра број запослених у последњих пет година, у просеку годишње је без посла у банкама остајало по хиљаду људи.

Гашења великих домаћих, па отварање нових банака

А шта се све дешавало у овом сектору, две деценије уназад можда најбоље илуструје прича Зорице Бајић (50) година из Београда. Као приправник почела је у ЈИК банци која је запошљавала 1.200 радника, потом је банка угашена, а она је нашла посао у Извозној банци која је имала 110 радника. Банка одлази у стечај, она остаје без посла. А онда 2002. почиње да ради у страном банци која се тек појавила у Србији, у којој је посао добило 450 људи.

- Потом је та мала страна банка купила једну велику домаћу у којој је било запослено две хиљаде људи, из године у годину се смањивао број који је дошао на 1.500. У међувремену банка је продата другој групацији. Сад сви чекамо шта ће бити. Ово све се дешавало у последњих 25 година, а тек је питање шта ће бити овој години. Да се бојим, не бојим се. Занат печен имам,

верујем и да нова времена траже искуство и знање, јер не може све ни нове технологије да замене - каже самоуверено Зорица.

Доминантно учешће банака из Италије, Аустрије, Грчке, Француске...

У Србији доминантно учешће у банкарском сектору имају банке пореклом из Италије, Аустрије, Грчке, Француске, па и Мађарске.

Није ни занемарљив утицај и банака у домаћем власништву, у коме се издвајају оне са државним капиталом али и приватним - познатих бизнисмена Миодрага Костића, као и Андреја Јовановића и Бојана Миловановића.

Са 46 банака 2002. године на 29

Верољуб Дугалић, генерални секретар Удружења банака Србије каже да су трансакције припајања банака утицале на број запослених. Подсећа и да се годинама смањује и број банака. - Године 2002. имали смо 46 банака данас 29. Смањивање броја банака је тренд у свету. Конкуренција је немилосрдна и у таквој тржишној утакмици тешко је малим банкама, јер веће банке имају веће изворе и онда и ниже каматне стопе. Очекивања су да ће се тренд смањења броја наставити вероватно и у будућности - каже Верољуб Дугалић.

Мобилни мењају шалтере

Осим припајања банака, још један је разлог зашто оне које послују, у тежњи да смање трошкове, прибегавају смањењу броја запослених. Нови трендови, све већа употреба мобилног банкарства које замењује запосленог на шалтеру, неминовно утичу и да се смањује број радника.

- Услед развоја нових технолошких решења и софтвера, банкарска индустрија је суочена са аутоматизацијом све већег броја процеса због чега се смањује потреба за ангажовањем радне снаге. Овакав тренд је присутан у свим земљама и утиче на потребе банака да запошљавају односно задрже број запослених на постојећем нивоу. Србија је већ суочена са оваквим променама и није реално очекивати да ће се укупан број запослених у банкарском сектору повећати. Врло је вероватно да ће број запослених остати на постојећем нивоу или да ће бити благо смањен - каже за "Блиц" Малиша Ђукић, професор Београдске банкарске академије.

Радић: Војна индустрија заостала, потребан приватни капитал

Извор: Н1

Одбрамбеној индустрији Србије неопходан је приватни капитал како би модернизовала технологију и пробила се на нова тржишта, изјавио је у Новом дану ТВ Н1 војни аналитичар Александар Радић.

Србија ће након 11 година добити нови Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме. Овај закон, који предвиђа приватизацију Одбрамбене индустрије до 49 одсто, упућен је у скупштинску процедуру.

Радић је рекао да је немогуће да држава и даље финансира предузећа која не могу сама да опстану, те да је упркос повећано извозу у последњих неколико година, одбрамбена индустрија Србије остала заробљена у 1991. години.

“У будућности биће велики проблем како направити скок у нове технологије (...) Извоз није стабилан, није предвидив. Креће се од ситуације до ситуације. У овом тренутку је велика потражња због рата на Блиском истоку, ратови хране потребу за наоружањем”, указао је Радић. Истиче да у овом тренутку у земљама Трећег света постоји потражња за опремом коју Србија производи, али да је питање да ли ће та тражња постојати и у будућности.

Нове технологије не могу да настану спонтано, каже Радић и додаје да је зато потребан прилив капитала и знања из иностранства. Такође истиче да је одбрамбена индустрија бизнис као и сваки други, и да је власнику, одакле год долазио, у интересу да оствари профит и обезбеди пролаз на нова тржишта.

“Све остало је покушај мистификације легитимног бизниса (...) Наша индустрија живи и живеће од извоза. Потребан је агилан менаџмент који више неће имати државу иза себе”, поручио је он.

Упозорио је, међутим, да у Србији често постоји разлика између закона и праксе, наводећи за примере Фијат и Ер Србију као послове који су “у нескладу у односу на оно што је дух закона”.

“Можда се на крају појаве домаћи инвеститори. Можда је то маска да би неки људи с нашег терена узели комад државне имовине”, рекао је Радић.

Коментаришући отворено писмо које је Савез самосталних синдиката Крагујевца, упутио министру одбране Александру Вулину, а у које тражи да се предлог закона повуче јер се њиме “продаје и војна тајна”, Радић је рекао да је војна тајна постала омиљена фраза када нема других аргумената.

Тврди да Застава данас производи боље него икада и да је у њу уложено доста новца, али и и да та фабрика има велике дугове наслеђене из прошлости.

Радић каже да разуме синдикате и да они и треба да се боре за своје плате и боље услове рада, али оцењује и да је синдикат одувек био политички инструмент онеме коме је у датом тренутку био потребан.

Министарство признало да смо 25 година у заостатку

У јутарњи програм ТВ Н1 укључила се и Катарина Ђокић из Београдског центра за безбедносну политику, која је оценила да је предлог закона израђен у околностима где је Министарство одбране препознало одређене проблеме и сада за њих тражи решења.

Иако постоји раст извоза наоружања, Ђокић истиче да су и сами стручњаци Министарства одбране пре неколико година признали да српска војна индустрија технолошки заостаје 20-25 година.

“Велики је нагласак на томе да се кроз приватизацију реши проблем управљања и доведу инвеститори како би се ефикасније управљало. Влада ће бити обавезана да девет месеци после усвајања закона донесе и програм развоја. По први пут имаћемо стратегију шта хоћемо и који су циљеви”, истиче она.

Додаје и дасе законом прецизирају обавезе у погледу безбедности, подсећајући да се последњих неколико година десио велики број несрећа у наменској индустрији.

Протест у Лондону, грађани траже више новца за здравство

Извор: Бета/АП

Хиљаде људи протестовало је у Лондону тражећи више државног новца за преоптерећену британску Националну здравствену службу (НХС).

Синдикати и водећа опозициона Лабуристичка странка подржале су протест организован под слоганом "НХС у кризи: Средити га одмах".

Демонстранти, који су носили плакате с натписима "Спасите наш НХС", "Више запослених, више кревета, више новца", прошетали су се кроз центар Лондона до канцеларије конзервативне премијерке Терезе Меј у Даунинг стриту.

Британска здравствена служба коју финансира држава је под све већим притиском како потребе све старијег становништва расту брже од инвестиција. Зимска разбољевања и одласци медицинског особља довели су до отказивања хиљада операција, и дугих чекања на кола хитне помоћи и збрињавање у хитној служби.

Влада се позива да издвоји више новца за кревете и за особље да би се ублажили проблеми националног здравства.

Британска влада наводи да ће уложити више средстава у здравство и да обучава додатне лекаре и болничаре.

Штрајкови паралисали Финску

Извор: Танјуг

Више од седам хиљада Финаца окупило се јуче у Хелсинкију протестујући због смањења накнада за незапослене, уз истовремене штрајкове који су довели до заустављања јавног превоза у главном граду, затварања лука и фабрика широм земље.

Демонстранти, углавном синдикални активисти, окупили су се испред зграде владе позивајући центро-десничарску владу да опозове нови закон који тера незапослене да прихватају привремене послове или у супротном ризикују да изгубе део накнада, јавља Ројтерс.

Око 200.000 индустријских, саобраћајних и грађевинских радника ушло је у штрајк, а други синдикати охрабрују своје чланове да се придруже демонстрацијама у Хелсинкију.

"Обећавам вам да, када социјалдемократе (СДП) буду у влади, укинућемо ово (закон)", рекао је Анти Рине, лидер највеће опозиционе странке у Финској.

Синдикати у Финској су снажни, и СДП сњима има блиску сарадњу.

Финска технолошка индустрија проценила је да једнодневни штрајк кошта њене компаније-чланице 230 милиона евра изгубљених прихода.

"Зашто метро, аутобуси или трамваји не раде? Блокирани су левичарском платформом партијске политике из 1970-их", написао је на свом трвитер налогу Сампо Торо, министар за европске послове и лидер партије "Блуе Реформ", која је коалициони партнер у влади.

Финска економија се опоравила од пада и сада брзо расте. Међутим, стопа незапослености у тој земљи од 8,4 посто, која је већа него у другим нордијским земљама, врши притисак на јавне финансије и на издашан систем социјалне заштите имајући у виду проблем старења популације.

Влада је покушала да реши фискални проблем путем смањења потрошње, реформом у области здравства и реформом споразума о закону о раду из 2016. године, којом се први пут у 100 година смањују бенефиције радницима.

Нови "активациони модел" закона смањује месечне накнаде незапосленима за 4,6 одсто, уколико тражиоци посла не остваре 18 сати рада у три месеца и уколико активно не траже ново запослење. То је кршење споразума из 2016. године, кажу синдикати.

"Влада нас је изневерила. Прихватили смо споразум о конкурентности под условом да се накнаде за незапослене не дирају, а они су сада то учинили", рекао је за Ројтерс Јани Пола, металски радник који је допутовао у Хелсинки на протесте из југозападног града Турку. Влада је обећала да ће дати више новца бироима како би подржали тражиоце посла, наглашавајући да је активациони модел закона део ширег реформског пакета који је договорен са синдикатима.